

dees i, at det i og for sig ikke kan være nogen stor Sum, hvorom der efter de gjældende Regler bliver Tale, men deels ogsaa deri, at det kun er for den tilbageværende Deel af Finantsaaret, altsaa for 3 Maanedes, at den er beregnet. I ethvert Tilfælde haaber jeg, at dette Forslag vil møde Sympathi hos det høitæredede Thing.

Jeg turde maaskee ved denne Leilighed tillade mig at berøre et andet Punkt i det foreliggende Lovforslag, som jeg ikke har kunnet gjøre til Gjenstand for noget Forslag til anden Behandling, fordi de dertil nødvendige Data først ere komne mig ihænde i disse Dage; men da jeg agter at stille Forslag til Sagens tredie Behandling i denne Retning, maa det maaskee være mig tilladt allerede nu ved denne anden Behandling at fremsætte Grundene derved. Det vedrører § 8 i nærværende Lovforslag, hvorved der er givet Regjeringen Bemyndigelse til, i Anledning af Udgifterne til Jernbanevæsenet, udover det i Finantslovens § 5 nævnte Beløb af 2,200,000 Rd., endvidere at udsærdige 4 pCt.s, fra Kreditors Side uopsigelige Statsobligationer til Værdi af indtil 738,000 Rd. Det vil af Anmærkningerne saavel til dette Lovforslag som ogsaa til Finantsloven være i det høie Things Erindring, at mellem disse 738,000 Rd. er der en Deel, omtrent 400,000 Rd., som ikke med Sikkerhed kan vides at ville komme til Anvendelse i dette Finantsaar, og som derved ogsaa findes opført i den Bevilling, der i dette Niemed er meddeelt i Finantsloven for næste Finantsaar; men der er kommen en Omstændighed frem, som kunde gjøre det meget ønskeligt, om man nu i Løbet af indværende Finantsaar kunde udstede et ikke ubetydeligt større Beløb af disse Obligationer, end der oprindeligt er tænkt paa. Anledningen dertil er følgende: Det vil erindres, at ifølge den Kontrakt, der er affluttet om Anlægget og Driften af Jernbanerne i Sjælland og Fyen, ere Entreprenørerne pligtige til at modtage deres Betaling for Arbeidet enten i Kontanter eller i Obligationer. Det vil ligeledes være det høie Thing bekendt, at Entreprenørerne allerede i en rum Tid have modtaget Betaling i Obligationer, og at de i den nærmeste Fremtid ogsaa ville have at mod-

tage den i Obligationer. Disse Obligationer, som Entreprenørerne saaledes have modtaget, have de hidtil ladet ligge, uden at bringe dem paa noget Marked, men de tænke nu paa — og det er jo meget let forklarligt — i den nærmeste Fremtid, naar de have samlet et nogenlunde stort Beløb deraf, at bringe dem paa Markedet. Nu har det imidlertid ved de Underfølgelser, de i den Anledning have foretaget, viist sig, at der er en Vanskelighed ved at bringe dem paa det engelske Marked — det vil erindres, at de ere udstedte i Sterling og Renten betalbar i London — og det er den, at et Papir af den Art ikke med nogenlunde Fordeel vil kunne affattes i London, medmindre der kan udstedes et ikke altfor lille Beløb deraf. Dette er noget forskjelligt fra vore Forhold, hvor det er lettere at sælge et mindre end et større Beløb; men Forholdet er saaledes i London, at man, for at kunne haabe at sælge nogenlunde heldigt, maa have et ikke altfor ringe Beløb til Disposition, kort sagt, et større Beløb; end det, der vil tilkomme Kontrahenterne for de Arbejder, de ville have udførte til nærværende Finantsaars Slutning. I den Anledning have Entreprenørerne henvendt sig til Finantsministeriet med Forespørgsel, om det ikke skulde kunne lade sig gjøre, at der blev udstedt et saadant større Antal Obligationer, altsaa saaledes, at der for endeel af den Betaling, der først skulde præsteres for Arbejdet i et følgende Finantsaar, allerede nu kunde blive udstedt Obligationer, der kunde komme med ind i den Omsætning, der i den Anledning vilde finde Steb, naturligviis saaledes, at den danske Statskasse blev holdt fri for ethvertsmønstret Tab, være sig paa Kapital eller Renter, og i det Hele for enhver Omkostning derved. Det er nu forekommet Finantsministeren, at naar man kunde sikke sig i denne Henseende, som jeg troer man kan, vilde det være et Foretagende, som jeg kunde anbefale den høitæredede Rigsdag at gaa ind paa, idet man derved vil indsekomme et fra Entreprenørerne fremsat og, som det forekommer mig, ikke ubilligt Ønske. Som der i det Hele mellem Entreprenørerne og Regjeringen har været viist gjensidig Indsekommen i Alt, hvad der maatte anses billigt og rimeligt, saaledes vil det ogsaa ved denne Leilighed være